

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1995

PLENAIRE VERGADERING

HANDELINGEN 9

VERGADERING VAN DONDERDAG 6 JUNI 1995

VAKANTIEWENSEN

VERVOLGING TEN LASTE VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE RAAD

Inhoud

Nr. 9

Donderdag 6 juli 1995

	Blz.
Berichten van verhindering	199
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden	199
Vervolging ten laste van een lid van de Vlaamse Raad	
Bespreking en stemming	200
Sprekers : de heer L. Goovaerts, verslaggever, de heren P. Dumez en A. Denys	
Vakantiewensen	204
Spreker : de heer A. Denys	
Regeling van de werkzaamheden	205

9e vergadering

Donderdag 6 juli 1995

VOORZITTER : de heer N. De Batselier

— *De vergadering wordt geopend om 10.18 uur.*

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

W. Aers, Y. Avontroodt, S. Becq, G. Beerden, W. Beyssen, J.-M. Bogaert, G. Bossuyt, H. Candries, L. Cannarts, G. Cardoen, J. Cauberghe, J. Coens, M. Cordeel, F. Creyelman, N. De Batselier, C. Decaluwé, L. Delcroix, H. De Loor, A. De Maght-Aelbrecht, J. Derneulenaere, J. De Meyer, A. Denys, P. De Ridder, J. De Roo, M. De Schampelaere, P. Desmet, F. De Vilder, J. Devolder, F. Dielens, M. Dillen, M. Doomst, P. Dumez, F. Feytons, M. Gesquiere, J. Geysels, J. Goos, L. Goovaerts, B. Grouwels, V. Heeren, P. Hostekint, P. Huybrechts, A. Kenzeler, M. Keulen, P. Lachaert, K. Lindekens, C. Lisabeth, M. Logist, D. Lootens-Stael, J. Malcorps, H. Marsoul, E. Matthijs, L. Maximus, T. Merckx-Van Goey, M. Olivier, S. Platteau, L. Sannen, F. Sarens, E. Schuermans, J. Sleenckx, J. Stassen, S. Stevaert, H. Suykerbuyk, G. Swennen, R. Swinnen, J. Taylor, J. Timmermans, B. Tobback, M. Tyberghien-Vandenbussche, R. Van Cleuvenbergen, W. Vandenbossche, C. Vandenbroeke, M. Vandenbussche, B. Vandendriessche, M. Van der Poorten, M. Vanderpoorten, K. Van Dijck, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, M. Van Hecke, G. Vanleenhove, S. Van Lindt, J. Van Looy, D. Van Mechelen, G. Van Nieuwenborgh, L. Van Nieuwenhuysen, A. Van Nieuwerkerke, M. Van Peel, H. Van Rompaey, E. Van Vaerenbergh, P. Vanvelthoven, R. Van Walleghem, M. Verlinden, F. Vermeiren,

E. Verrijken, C. Verwimp-Sillis, R. Voorhamme, J. Weyts, F. Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

W. Kuijpers, J. Laverge : gezondheidsredenen.

K. De Gucht, F. Dewinter, J. Penris, K. Van Overmeire : buitenslands.

L. Bril, E. De Groot, J. Gabriels, H. Lauwers, N. Maes, D. Ramoudt : ambtsverplichtingen.

A. Van Aperen, R. Van Den Heuvel, V. Dua : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

J. Browaeyns, P. Ceysens, P. Deprez, H. De Reuse, R. Deswaene, L. Quintelier, J. Sauwens, F. Strackx, C. Van Eyken, T. Van Wallendael, C. Verougstraete.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren, voor de VLD-fractie is in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Cordeel als vast lid vervangen door de heer Vermeiren en

Voorzitter

de heer Vermeiren als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Cordeel.

VERVOLGING TEN LASTE VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE RAAD

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag betreffende de vervolging ten laste van een lid van de Vlaamse Raad, uitgebracht door de heer Goovaerts namens de Commissie voor Vervolgingen.

Ik wijs de vergadering erop dat krachtens artikel 86, punt 6, van ons reglement na de verslaggever alleen het woord kan worden gevoerd door het betrokken lid of een lid dat hem vertegenwoordigt, en door één spreker voor en één spreker tegen.

De heer Goovaerts, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Goovaerts heeft het woord.

De heer L. Goovaerts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, uw commissie werd op 4 juli 1995 conform artikel 19.1 van het Reglement door de voorzitter van de Raad bijeengeroepen teneinde zich uit te spreken over de vraag of de Vlaamse Raad de schorsing van de hangende vervolging ten laste de heer Peter Vanvelthoven al dan niet zou vorderen.

De commissie heeft zich ter zake uitgesproken op haar vergadering van 5 juli 1995.

Bij de verkiezingen voor de Vlaamse Raad van 21 mei 1995 werd de heer Peter Vanvelthoven verkozen als eerste opvolger op de SP-lijst van de kieskring Hasselt-Tongeren-Maaseik. Zijn geloofsbrieven werden door de Commissie voor de Geloofsbrieven onderzocht en goedgekeurd op 13 juni 1995. Op die datum werd de heer Peter Vanvelthoven tot geldig verkozen opvolger verklaard.

Door het in voege treden op 4 juli 1995 van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad diende te worden voorzien in de vervanging van Vlaams minister Baldewijns. De geloofsbrieven van de heer Peter Vanvelthoven werden dientengevolge op 4 juli 1995 opnieuw onderzocht en goedgekeurd. De heer Peter Vanvelthoven legde op diezelfde dag de eed af als lid van de Vlaamse Raad.

Bij brief van 21 juni 1995 en onder verwijzing naar artikel 59, laatste lid, van de Grondwet, bracht de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen, refererend naar berichten in de pers nopens de opvolging van minister Baldewijns, de voorzitter van de Vlaamse Raad er van op de hoogte dat er sedert 1 juni 1995 een strafrechtelijke vervolging lastens de heer Peter Vanvelthoven liep als mededader van zijn vader, de heer Louis Vanvelthoven, die vervolgd werd wegens bevordering van zijn private belangen als openbaar officier, wanbedrijf strafbaar gesteld ingevolge artikel 245 van het Strafwetboek.

De procureur-generaal vatte de stand van zaken met betrekking tot dit dossier als volgt samen, ik citeer : de desbetreffende feiten behelzen de aankoop van een perceel grond, eigendom van de gemeente Lommel, door twee naamloze vennootschappen, waarin de echtgenote en de kinderen van de heer Louis Vanvelthoven, aandeelhouders en bestuurders waren, naar aanleiding van een op 24 september 1993 gehouden openbare verkoop. Volgens de beschikbare gegevens werd dat perceel grond toen weliswaar eerst aangekocht door een bouwonderneming waarin geen familieleden belang hadden, maar bleek het eigendomsrecht nog diezelfde dag middels een eenvoudige commandsverklaring overgedragen te zijn aan de twee eerder aangehaalde naamloze vennootschappen.

De heer Louis Vanvelthoven was ten tijde van die feiten burgemeester van Lommel. Hij is sedert 1961 gehuwd met mevrouw Godelieve Poets zonder huwelijkscontract.

De procureur des Konings te Hasselt heeft in deze aangelegenheid een informatieonderzoek voltooid en daarin verdachten laten verhoren door de commissaris van de gerechtelijke politie te Hasselt. Vervolgens heeft de procureur des Konings te Hasselt, de heer Louis Vanvelthoven samen met zijn echtgenote, zoon Peter Vanvelthoven en een dochter gedagvaard voor de zitting van 16 juni 1995 van de correctionele rechtbank te Hasselt, hetgeen een daad van vervolging is. Luidens deze op 1 juni 1995 uitgebrachte rechtstreekse dagvaarding worden zij er allen van beticht als dader of mededader te hebben deelgenomen aan voormelde feiten, dewelke gezien worden als een misdrijf betoegeld door artikel 245 van het Strafwetboek.

Ten einde de Vlaamse Raad toe te laten te gelegener tijd met kennis van zaken een eventuele vordering tot schorsing van de sedert 1 juni 1995 lopende vervolging lastens de heer Peter Vanvelthoven te nemen, zond de procureur-generaal als bijlage van voormelde brief een kopie van de relevante stukken uit het kwestieuze strafdossier, gekend onder de referte DH/3-7, van het parket van de procureur des Konings te Hasselt en van de uitgebrachte rechtstreekse dagvaarding.

Goovaerts

Tevens werd meegedeeld dat de zaak door de correctionele rechtbank van Hasselt werd behandeld op 16 juni 1995. De procureur des Konings vorderde een voorwaardelijke gevangenisstraf, een boete en het verval van de rechten, waarnaar wordt verwezen in artikelen 31 en 33 van het Strafwetboek. De debatten werden gesloten en de zaak werd voor vonnis gesteld op 30 juni 1995.

Aangezien de heer Peter Vanvelthoven op datum van ontvangst van het eerste schrijven van de procureur-generaal nog niet beëdigd was als lid van de Vlaamse Raad, was het optreden van de voorzitter van de Vlaamse Raad in dit stadium noodzakelijkerwijze beperkt tot het louter akte nemen van het desbetreffende schrijven.

Bijwege van bijlage bij een tweede brief, de dato 30 juni 1995, liet de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen aan de voorzitter van de Vlaamse Raad een gewone kopie toekomen van het vonnis dat op diezelfde dag door de correctionele rechtbank te Hasselt was uitgesproken ondermeer opzichts de heer Peter Vanvelthoven. In hetzelfde schrijven deelt de procureur-generaal mee dat noch zijn ambt noch dat van de procureur des Konings hoger beroep zal instellen. Tevens meldt hij dat verder bericht zal volgen zodra de beroepstermijn zal zijn verstreken.

In dat vonnis van 30 juni 1995 van de correctionele rechtbank te Hasselt worden alle beklaagden en derhalve ook de heer Peter Vanvelthoven plichtig bevonden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals in de dagvaarding omschreven. Hij wordt hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden en een geldboete van driehonderd frank, gebracht op dertigduizend frank door verhoging met negenhonderdnegentig decimen, of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen. Ieder van de vier beklaagden worden veroordeeld tot een bijdrage van tien frank, telkens gebracht op 2.000 frank door verhoging met 1.990 decimen. Ieder van de vier beklaagden worden veroordeeld tot het dragen van een vierde van de kosten van de publieke vordering, in totaal begroot op de som van 16.080 frank. Aan elk van de veroordeelden wordt tevens een vergoeding opgelegd van 1.000 frank, overeenkomstig het artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 december 1993.

Aangezien niet bewezen is dat de vier veroordeelden reeds een veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben ondergaan en men mag hopen dat zij zich aan dergelijke feiten niet meer zullen plichtig maken, wordt er toepassing gemaakt van artikel 8, § 1 van de wet van 29 juni 1964, betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie. De tenuitvoerlegging van dit vonnis wordt voor de

heer Peter Vanvelthoven dan ook uitgesteld voor een termijn van drie jaar voor de hoofdgevangenisstraf van drie maanden.

In toepassing van artikel 59, juncto artikel 120 van de Grondwet en in toepassing van artikel 86 van het Reglement van de Vlaamse Raad werd het onderzoek van dit dossier op 4 juli 1995, onmiddellijk na de eedaflegging door de heer Peter Vanvelthoven door de voorzitter van de Vlaamse Raad toevertrouwd aan uw commissie, die hierover vergaderde op 4 en 5 juli 1995. Tot daar een schets van de feiten.

Op haar vergadering van 4 juli 1995 besliste de commissie conform artikel 86, punt 5 van het Reglement van de Vlaamse Raad dat geen kopieën van het toegezonden onderzoeksdossier zouden worden overgemaakt aan de commissieleden. Wel werden voor datum van 5 juli 1995 de nodige schikkingen voorzien opdat zowel de commissieleden als de heer Peter Vanvelthoven zelf het dossier in de gebouwen van de Vlaamse Raad zouden kunnen inzien.

Tevens besliste de commissie in overeenstemming met artikel 86, punt 4 van het reglement van de Raad dat, na kennisneming van het dossier, de heer Peter Vanvelthoven de mogelijkheid moest krijgen gehoord te worden door de commissie. Te dien einde werd hij uitgenodigd voor de vergadering van 5 juli 1995. Op die datum liet de heer Peter Vanvelthoven weten dat hij geen gebruik wenste te maken van zijn recht om door de commissie gehoord te worden. De commissie van haar kant achtte het zelf ook niet nodig de heer Peter Vanvelthoven te horen.

De commissie stelt vast dat er een niet in kracht van gewijsde gegaan vonnis bestaat tegen de heer Peter Vanvelthoven waarin hij wordt veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie maanden en tot het betalen van een geldboete van 30.000 frank. Zij stelt tevens vast dat de termijn voor het aantekenen van hoger beroep nog lopende is, maar dat zij tot nog toe geen kennis heeft van een eventueel beroep door de heer Peter Vanvelthoven. Zij neemt kennis van de verklaring van de procureur-generaal die per 30 juni meedeelde : ik kan u reeds meedelen dat noch mijn ambt, noch dat van de procureur-generaal hoger beroep instellen.

De commissie stelt vast dat zij, overeenkomstig het bepaalde in het eerste en het derde lid van artikel 59 van de Grondwet, in dit stadium van de procedure met twee mogelijke hypothesen rekening dient te houden.

Eenzijds is er de hypothese waarin noch de betrokkene noch het openbaar ministerie beroep aantekenen. In dat geval verkrijgt het vonnis kracht van gewijsde na het verstrijken van een termijn van vijftien dagen na de uitspraak.

Goovaerts

De commissie dient zich uit te spreken over de tenuitvoerlegging van het vonnis.

Anderzijds is er de hypothese waarin er wel beroep wordt aangetekend tegen het vonnis van de correctionele rechtbank. In dit geval moet zij zich uitspreken over eventuele daden van vervolging die zich situeren binnen de beroepsprocedure.

Op haar vergadering van 5 juli 1995 finaliseerde de commissie haar besluitvorming over de mogelijkheid tot schorsing van de hangende vervolging. Diverse leden bekleemtoonden hierbij de noodzaak om – aangezien de heren Louis en Peter Vanvelthoven het voorwerp uitmaken van éénzelfde vonnis – een zo groot mogelijk parallelisme te handhaven met de reeds door de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers genomen beslissing inzake de heer Louis Vanvelthoven (Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers – Stuk 19/1 – BZ 1995). Een zo volledig mogelijke eenheid van rechtsbedeling wordt hierbij nagestreefd. De autonomie van de onderscheiden parlementaire instellingen mag in deze optiek niet leiden tot een ongelijke behandeling van de twee mandatarissen die betrokken zijn in deze zaak. Naar analogie met de Kamer van Volksvertegenwoordigers wordt daarom in de huidige onzekere stand van de procedure gepleit voor een zekere terughoudendheid, waarbij de betrokken parlementaire instelling zich het recht reserveert om de zaak ten gepaste tijde en in het licht van nu nog niet te voorspellen evoluties opnieuw te bekijken. Andere leden benadrukken daarentegen de autonomie van de Vlaamse Raad en het verschil in belang tussen beide zaken, en menen dat het vonnis van de correctionele rechtbank van Hasselt in voldoende mate een nieuw feit uitmaakt, zodat wel reeds beslissingen ten gronde over het al dan niet schorsen van de vervolging kunnen worden genomen.

Deze twee premissen gaven uiteindelijk aanleiding tot twee voorstellen van tekstconclusie.

Een eerste tekstvoorstel luidde :

De voorzitter van de Vlaamse Raad te verzoeken om de minister van Justitie mede te delen dat in deze noch de schorsing van de procedure, noch de schorsing van tenuitvoerlegging van het vonnis wordt gevraagd, met dien verstande dat de uitoefening van het parlementair mandaat van de betrokkene niet wordt gehinderd.

Deze tekst werd door de commissie verworpen met vier stemmen tegen drie.

Een tweede tekstvoorstel luidde :

1. De voorzitter van de Vlaamse Raad te verzoeken om de procureur-generaal mede te delen dat de voorafgaande

machtiging van de Vlaamse Raad vereist is voor elke eventuele vervolging in het kader van een hoger beroep dat tegen het vonnis van de correctionele rechtbank van Hasselt van 30 juni 1995 zou worden ingesteld, overeenkomstig artikel 59, lid 1, van de Grondwet;

2. De voorzitter van de Vlaamse Raad te verzoeken om de minister van Justitie mede te delen dat de voorafgaande machtiging van de Vlaamse Raad vereist is voor iedere tenuitvoerlegging van het vonnis.

Deze tekst werd door de commissie aangenomen met vier stemmen tegen drie.

Mijnheer de voorzitter, tot daar dit verslag.

De voorzitter : Dank voor dit verslag. Zijn hier tussenkomsten over ?

De heer Dumez heeft het woord.

De heer P. Dumez (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's. Op de eerste plaats betreuren we dat de commissie geen eenstemmigheid bereikte. Het dossier is wat het is; en ieder neemt zijn verantwoordelijkheid. Ik wil toelichten waarom de meerderheid in de commissie de nu aan de vergadering voorgelegde tekst en het voorstel op deze wijze formuleerde.

Ten eerste is er nog geen definitieve duidelijkheid in de juridische situatie : tot 15 juli kunnen de betrokkenen - één of allen - beroep aantekenen; tot 25 juli heeft het openbaar ministerie de mogelijkheid zich hierbij aan te sluiten en een verdere vervolging in te stellen. Zolang er geen duidelijkheid is over de juridische toestand meenden we ons advies aan de Vlaamse Raad te moeten uitstellen.

Ten tweede wilden we een zeker parallelisme handhaven met de beslissing van de Kamer van Volksvertegenwoordigers in het dossier ten laste van de heer Louis Vanvelthoven. Ook al zijn we autonoom, we meenden dat parallelisme te moeten nastreven. Er bestaat vooreerst een samenhang tussen vier personen, waarvan er twee deel uitmaken van twee verschillende wetgevende instellingen. Bovendien wilden we voorlopig één houding aannemen tegenover het openbaar ministerie en de publieke opinie. We wilden er met een zekere wijsheid en voorzichtigheid van afzien om nu reeds hals over kop een ander en moeilijker standpunt in te nemen.

We namen dit standpunt in met de bedoeling om later, als er wel duidelijkheid is, ten gronde te beslissen over onze houding, en dit zo snel als de Vlaamse Raad dan haar werkzaamheden kan hervatten. Dat zal gebeuren op basis van bepaalde criteria, die dan aan bod moeten komen. Mijn persoonlijk standpunt – en dat van mijn fractie – over de inhoudelijke criteria is dat elk politiek mandataris een onkreukbaar persoon moet zijn, en een verantwoor-

Dumez

delijk en ethisch voorbeeld moet geven. Aan de hand van die criteria zullen we ten gepasten tijde ons standpunt te kennen geven en een beslissing treffen.

In de huidige onduidelijke toestand menen we dat onze beslissing de meest wijze was die we u konden voorleggen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Goovaerts heeft het woord.

De heer L. Goovaerts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het verzoek om deze twee dossiers op een identieke manier te behandelen, lijkt op het eerste gezicht redelijk. Indien men evenwel rekening houdt met de inhoud ervan, is dit niet het geval. In het verslag van de besluiten van de Kamer lees ik namelijk : ten eerste, vaststellen dat de Kamer met betrekking tot de heer Vanvelthoven geen beslissing moet nemen, aangezien de debatten in Hasselt voor gesloten zijn verklaard en de rechtbank nog alleen een vonnis moet uitspreken. Aangezien er geen verband bestaat met het voorliggende dossier, is er geen sprake van een gelijkenschakeling.

Vervolgens lees ik : ten tweede, de voorzitter van de Kamer te verzoeken om de procureur-generaal mede te delen dat de voorafgaandelijke machtiging van de Kamer vereist is voor elke eventuele vervolging in het kader van een hoger beroep dat tegen dit vonnis zou worden ingesteld overeenkomstig artikel 59, eerste lid van de Grondwet. In dit geval zijn er twee situaties mogelijk. De beslissing van de Kamer impliceert dat, indien de procureur-generaal beroep aantekent, men opnieuw het advies van de commissie en van de Vlaamse Raad moet vragen, ten einde de vervolgingen te kunnen voortzetten. Indien het echter om een partij gaat, is het de partij zelf die beslist om deze procedure te hanteren. De procedure van de Grondwet mag er echter niet tot gevolg hebben dat één partij, middels een beslissing van zichzelf, een procedure onder controle kan houden. Indien de procureur en de procureur-generaal reeds zeggen dat zij geen beroep zullen aantekenen, is er ook in deze situatie geen gelijkenschakeling mogelijk.

Tot slot lees ik in het verslag : ten derde, de voorzitter van de Kamer verzoeken om de minister van Justitie mee te delen dat de voorafgaande machtiging van de Kamer vereist is voor iedere tenuitvoerlegging van het vonnis". Punt twee van het voorliggende dossier houdt echter in dat, indien er geen beroep wordt ingesteld, de procureur en de procureur des Konings opnieuw naar de commissie moeten komen. De Vlaamse Raad zou dan moeten beslissen of het betrokken lid de boete van 30.000 frank moet betalen.

Aangezien het om totaal andere belangen gaat, kunnen wij ons dan ook niet baseren op de besluiten van de Kamer. Er kan overigens geen vergelijking worden gemaakt tussen de situatie van de heer Louis Vanvelthoven en van deze van Peter Vanvelthoven. Er is namelijk een verschil tussen de gevolgen voor de berusting in het vonnis en de gevolgen voor een eventuele veroordeling of vrijspraak voor beide partijen. Zo heeft het vonnis voor de heer Vanvelthoven als Kamerlid ernstige gevolgen voor zijn burgemeesterambt. Indien Peter Vanvelthoven daarentegen tegen zijn vonnis beroep aantekent, kan het worden verzwaaard of verminderd, of hij kan worden vrijgesproken. Beweren dat deze twee dossiers, ondanks de autonomie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en van de Vlaamse Raad, op dezelfde manier moeten worden behandeld, houdt dan ook geen steek. Het is namelijk mogelijk dat het hof van beroep beslist om beide partijen op een andere manier te behandelen. Indien wij hen nu op dezelfde manier behandelen, plegen wij dus rechtspraak vooraleer de rechtbank of het hof dit kunnen doen. (*Applaus*)

De voorzitter : Collega's, wij hebben geluisterd naar de tussenkomsten van de spreker voor en de spreker tegen.

Vraagt de betrokkene of zijn vertegenwoordiger het woord ? (Neen)

Wij stemmen bij zitten en opstaan over het besluit van de Commissie voor Vervolgingen.

De heer Denys vraagt het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie vraagt de hoofdelijke stemming.

De voorzitter : De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Wordt dit verzoek door 12 leden gesteund ? (Ja)

Wij gaan thans over tot de hoofdelijke stemming over het besluit van de Commissie voor Vervolgingen.

Hoofdelijke stemming

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben ja geantwoord ;
37 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges

Voorzitter

Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schampelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Gesquiere Marcel
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Velthoven Peter
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart

Vanleenhove Gilbert
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Maght-Aelbrecht Anny
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Geysels Jos
Goovaerts Leo
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lootens-Stael Dominiek
Malcorps Johan
Platteau Stefaan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

Het besluit is aangenomen.

VAKANTIEWENSEN

De voorzitter : Dames en heren, bij de aanvang van het parlementair zomerreces wens ik u allen een prettige vakantie.

Voorzitter

Ik dank de heer griffier en al de personeelsleden van de Vlaamse Raad, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat voor hun gewaardeerde medewerking.

De buitenwereld denkt dat wij nu meer dan twee maanden met vakantie gaan.

U weet wel beter !

Ik dring er op aan dat u zich tijdens het zomerreces voldoende ontspant zodat u bij het begin van het parlementaire jaar de batterijen voldoende hebt opgeladen om de drukke agenda te kunnen afwerken. Samen met de fractievoorzitters hoop ik dat de vergaderingen tegen het einde van het jaar volgens een nieuwe stijl zullen verlopen. Dit betekent niet dat wij minder zullen werken. Integendeel.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, in naam van de fractievoorzitters wens ik u een prettige vakantie. Op onze beurt danken wij het personeel voor zijn inzet.

Wij zullen uw oproep de batterijen op te laden niet in de wind slaan zodat wij in het najaar met enthousiasme en

op constructieve wijze het parlementair werk kunnen hervatten. (*Applaus*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 10.49 uur.*
